

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **J. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.12.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 14.9.2012, **o odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.12.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 14.9.2012, kterým žalobkyni odňala invalidní důchod od 20.10.2012 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách žalobkyně dne 14.11.2012 nešlo u žalobkyně o invaliditu, neboť z

důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. Zdravotní postižení žalobkyně bylo podřazeno pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které byl stanoven pokles pracovní schopnosti 20% a se zvýšením podle § 3 odst. 1 téže vyhlášky o dalších 10%, činí celkem 30%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že jí byl invalidní důchod přiznán od 1.5.1998. Po celou dobu jeho pobírání nikde nepracovala. Nesouhlasí s hodnocením poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 30%, protože věkem se její zdravotní stav zhoršuje. Také nesouhlasí s hodnocením lékaře ČSSZ, a proto požadovala přezkoumání svého zdravotního stavu.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.12.2012 č.j.X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Ostravě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 11.6.2013 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána částečně invalidní v roce 1998 a tato částečná invalidita jí byla ponechána i při kontrolních lékařských prohlídkách konaných v letech 2000, 2004, 2006 a 2009. Dne 31.8.2012 byla invalidita žalobkyně posouzena lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že již není invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti činí 30%, z toho 20% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a dalších 10% podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 14.9.2012 invalidní důchod žalobkyni od 20.10.2012 odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky dne 26.9.2012. Následně dne 22.11.2012 byla posouzena lékařem ČSSZ v rámci řízení o těchto námitkách se závěrem, že míra poklesu pracovní schopnosti činí u žalobkyně 30%, z toho podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění 20% a se zvýšením podle § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, celkově tedy o 30%.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z kompletní zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. R. Č. jejího sdělení ze dne 20.8.2012, z nálezů neurologie MUDr. K. N. ze dne 2.5.2012, kardiologie MUDr. M. K. ze dne 22.12.2011, revmatologie MUDr. K. ze dne 20.4.2012, vyšetření MR C páteře MUDr. L. ze dne 23.6.2006, neurologie MUDr. Š. ze dne 23.7.2009 a MUDr. B. ze dne 8.6.2000. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně bolestivý syndrom páteřní, zejména

krční páteře s oboustranným cervikobrachiálním syndromem (tj. s propagací do horních končetin dle anamnézy) s poruchou dynamiky krční páteře při degenerativních změnách, stenóze páteřního kanálu ve výši C5-6 a C3-4 bez známek myelopatie. Jedná se o postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20%. Tuto hranici zvýšila o 10% s ohledem na další léčené chorobné stavy (hypertenze II. stupně, subklinická hypertrieróza, revmatoidní artritida I.-II. stupně, glaukom a obezita).

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 10.12.2012 již nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Jak žalobkyně sama potvrdila, posudková komise ve svém posudku postihla její veškerá zdravotní omezení a vycházela z úplné zdravotní dokumentace. Posudková komise se svým posudkem zcela ztotožnila s posudkovými závěry jak lékaře OSSZ, tak i lékaře ČSSZ v námitkovém řízení. Dřívější posudková hodnocení, podle kterých byla žalobkyni přiznána částečná invalidita a tato ponechána i při později konaných kontrolních lékařských prohlídkách, byla podle posudkové komise posudkovým nadhodnocením.

Jelikož žalobkyně k datu 10.12.2012 neplnila zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyla invalidní, a proto jí invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14.9.2012, kterým invalidní důchod žalobkyni v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 18. července 2013

JUDr. Petr Indráček

Samosoudce